

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2009 r. — Protege International przeciwko Komisji

(Sprawa T-119/09)

(2009/C 113/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Protege International (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: D. Shefet, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 23 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 traktatu WE (sprawa COMP/39414 — Protégé International/Pernod Ricard).

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 23 stycznia 2009 r., na mocy której Komisja odrzuciła — dochodząc do wniosku, że nie istniał wystarczający interes wspólnotowy, by kontynuować dochodzenie — skargę wniesioną przez skarżącą przeciwko Pernod Ricard w związku z zarzucanym tej spółce nadużyciem pozycji dominującej na rynku whisky irlandzkiej polegającym z jednej strony na wytoczeniu przez Pernod Ricard powództw przeciwko skarżącej w związku z rejestracją znaków towarowych WILD GEESE, WILD GEESE RARE IRISH WHISKEY i WILD GEESE IRISH SOLDIERS AND HEROES, a z drugiej strony na odmowie realizacji dostaw.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że:

— powództwa wytoczone przez Pernod Ricard nie miały na celu ochrony praw własności intelektualnej tej spółki związanych ze znakiem towarowym WILD TURKEY — bowiem w odniesieniu do przeciwstawionych sobie znaków nie istniało ryzyko wprowadzenia w błąd — lecz usunięcie skarżącej, jako podmiotu konkurencyjnego względem Pernod Ricard, z rynku irlandzkiej whisky;

— dopuszczono się nadużycia pozycji dominującej, gdyż spółka Pernod Ricard odmówiła realizacji dostaw irlandzkiej whisky na rzecz skarżącej ze względu na to, iż ta druga nie zaakceptowała warunków ograniczenia sprzedaży na rynkach zatwierdzonych przez Pernod Ricard;

— w sprawie tej ewidentnie istniał interes wspólnotowy, ponieważ zarzucane nadużycia dotyczyły różnych państw członkowskich oraz całego terytorium wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2009 r. — Al Shanfari przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-121/09)

(2009/C 113/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Thamer Al Shanfari (przedstawiciele: P. Saini, QC, T. Nesbitt i B. Kennelly, barristers oraz A. Patel, N. Sheikh i K. Mehta, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 314/2004, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 77/2009, w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącego;

— obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 314/2004 ⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 77/2009 ⁽²⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”), ogół funduszy skarżącego znajdujących się na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej został zamrożony, co uniemożliwiło mu prowadzenie działalności gospodarczej na terytorium UE, a także napiętnowało go jako osobę powiązaną z represyjnym reżimem w Zimbabwie oraz jako osobę uwikłaną w działania w poważny sposób podważające demokrację, przestrzeganie praw człowieka oraz zasadę państwa prawnego. Co więcej, na skarżącego nałożono także zakaz podróży na mocy art. 4 wspólnego stanowiska Rady 2004/161/WPZiB ⁽³⁾.

Skarżący domaga się stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia na wskazanych niżej podstawach.

Skarżący twierdzi po pierwsze, iż zaskarżone rozporządzenie pozbawione jest odpowiedniej podstawy prawnej, gdyż ani art. 60 WE, ani art. 301 WE nie przyznają Radzie prawa do zamrażania ogółu funduszy należących do osoby niepowiązanej z rządem Zimbabwie.